

Kékfestőnek lenni Isten áldása!

A 92 éves tiszakécskei kékfestő mester napjainkban is igen aktív

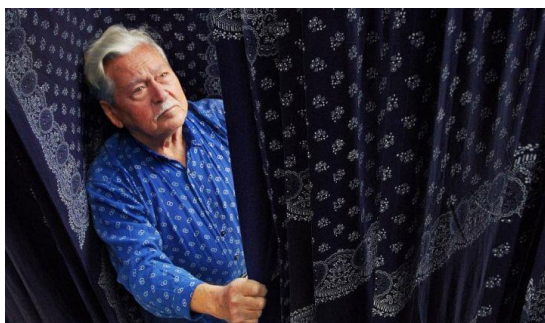
Kutasi Csaba

„Kékfestőnek lenni Isten áldása” címmel nyílt kiállítás 2020. január 17-én Cegléden, a Kossuth Művelődési Központ épületében levő Ceglédi Galériában. A magyarországi kékfestő műhelyek történetét, mintakincsét és alkotásait bemutató időszakos kiállítás február 15-ig állt az érdeklődők rendelkezésére.

A tárlat során a tiszakécskei Kovács Kékfestőműhely, a Tolnai-, Bácsalmási, Győri és Nagynyárádi Kékfestőműhelyek mutatkoztak be, többek között kékfestő vásznak, ruhák, abroszok, szalvéták kiállításával (a nyomódúcok a ceglédi Kossuth Múzeum gyűjteményéből származtak).

Az 1878-ban alapított Kovács Kékfestőműhelyt jelenleg a 92 éves Kovács Miklós működteti, a munkában felesége és lányai (Gabriella és Mária, mindketten kitunták a kékfestő mesterséget) és veje segítenek. A korát meghazudtoló kiállású és munkabírási mester, népi iparművész, a népművészet mestere 2019-ben március 15. alkalmából Kossuth-díjban részesült. A magyar népi kultúra hagyományainak ápolásáért és gyarapításáért, az évszázados múlta visszatekintő kékfestő mesterség művészi szintű gyakorlójaként és továbbadójaként, több évtizede szolgálójaként, értékteremtő munkája elismeréseként kapta a magas rangú kitüntetést.

Kovács Miklós 1928. április 28-án született Újkécskén (ma Tiszakécske). A család első – az űkapa által 1878-ban alapított – műhelye Kecskeméten volt (az utcát a mai napig ezért Festő utcának nevezik), majd Kiskunfélegyházán hoztak létre hasonlót. Apja 1927-ben létesítette kékfestő műhelyét Tiszakécskén. Kovács Miklós képzett esztergályosként kezdett dolgozni, azonban akkor, amikor édesapja megvette az első perrotin mintázógépet, mégis a kékfestő mesterségre tért át (a forgácsolás ismerete itt is hasznára volt és van). Segédként kezdte, majd 1962-ben kékfestő mestervizsgát tett. Pamut-,

A mester szemléli a készülő portékát

lennvaszon, szatén és egyéb szövött kelmék kikészítésével foglalkozik mindmáig.

1995–1998 között a családjával együtt szakértőként tevékenykedett a szentendrei Néprajzi Múzeumban, egy eredeti kékfestő műhely kialakításában.

Kitüntetései, elismerései:

1976 – Népi Iparművész

1985 – Népművészet Mestere

1995 – Az Év Mestere

2000 – Bács-Kiskun Megye Népművészeti Díja

2007 – Tiszakécske Város Művészeti Díja

2009 – A Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány Kodály Zoltán Közművelődési Díja

2009 – Tiszakécske Városért Díj

2011 – Lengyel Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje

2012 – Tiszakécske Város Díszpolgára

2016 – A Magyar Művészeti Akadémia tagja

2019 – Kossuth-díj

Kovács Miklós jelenleg is igen aktív, alig várja a tavaszt, amikor beindíthatja műhelyét, amely perrotin-gépes mintázó (nagy számú – részben saját készítésű – tarkázó dúccal), kékfestő és mosó ill. kikészítő és kalanderező egységekből áll. Komoly kémiai és műszaki ismereteire alapozva folyamatosan kísérletezik az optimális alap- és mintaszínek (nemcsak fehér motívumok) elérése érdekében. Saját elgondolásai alapján fejleszti eszközeit, berendezéseit.

Hosszú évekig felségével vásárokbá jártak, ahol a tót asszonyok már annyira várták őket, hogy a sátor felállítása előtt is meg kellett kezdeni az anyagok kiszolgálását. Egy ideje a szentendrei Kékfestő üzletben kínálják a közkedvelt portékákat.

Kovács Miklós számára tervekkel teli az idei év is, ehhez kívánunk sok erőt és jó egészséget!

Az egyik kedvenc minta nyomódúccát mutatja a mester

Folyamatos a kísérletezés